

Služby zaměstnavatelům:

- Poradenství v oblasti legislativy zaměstnávání osob se znevýhodněním.
- Podpora při řešení konkrétních problémů při vyřizování formalit souvisejících s nástupem do práce, úpravou pracovního místa, výběrem vhodné pracovní náplně, vytvořením podmínek pro přijetí nového pracovníka do pracovního kolektivu.
- Pracovní asistent zaměstnance může zaškolit podle požadavku zaměstnavatele, pomoci uživateli zorientovat se na pracovišti, zprostředkovává komunikaci s nadřízenými a spolupracovníky, učí pracovní návyky a kontroluje práci, pomáhá při dojíždění a podporuje klienta, aby zaměstnavatel nemusel zaměstnanci s postižením věnovat vyšší pozornost než ostatním zaměstnancům.

Výhody pro zaměstnavatele:

- Splnění státem stanovené kvóty pro zaměstnávání lidí se zdravotním postižením
- Daňové úlevy, možný příspěvek Úřadu práce na zřízení či provoz místa
- Efektivní využití kvalifikovaných zaměstnanců
- Získání motivovaných pracovníků
- Pozitivní dopad na pověst firmy
- Zviditelnění (možnost uvedení firmy na našich webových stránkách a dalších materiálech)

Kontakty:

Adresa:

Ptácká 138
Mladá Boleslav 293 01

E-mail :

zamestnavani@fokus-mb.cz

Web

www.fokus-mb.cz

Pracovní konzultanti:

Zuzana Lámerová
775 562 071
lamerova@fokus-mb.cz

Tereza Havrdová
775 562 072
havrdova@fokus-mb.cz

Podporované zaměstnávání

Podporované zaměstnávání je služba určená lidem, kteří duševně onemocněli a kteří chtějí získat a udržet si placené zaměstnání v běžném pracovním prostředí. K tomu, aby byli schopni získat a udržet si práci, někdy potřebují individuální, osobní a průběžně poskytovanou podporu před nástupem do práce i po něm.

Podporované zaměstnávání vychází z individuálních potřeb uchazečů o práci.

Personální zajištění

Službu zajišťují pracovní konzultanti, kteří jsou odborně proškolení.

Financování služeb PZ

Služba podporované zaměstnávání je financována v rámci Individuálního projektu Středočeského kraje. Od klientů ani zaměstnavatelů není požadován finanční příspěvek.

Služby klientům:

- Vytváření individuálního plánu práce se zájemcem
- Trénink dovedností potřebných k získání a udržení vhodného pracovního uplatnění
- Mapování trhu práce
- Pomoc při sepsání životopisu
- Aktivní vyhledávání vhodného pracovního uplatnění
- Podpora při jednání se zaměstnavatelem
- Podpora při zařizování formalit spojených s nástupem do práce
- Přímá asistence na pracovišti
- Jednání a spolupráce s rodinou zájemce

Jak to vidí uživatelé služby

Psal se rok 1990. Po revoluci se začala otvírat řada možností, jak otevřít své duše a ze sešikovaných socialistických formací vystrčit růžky a najít si sféru svého zájmu. Do té doby tvořila můj život mizerná práce (tedy alespoň pro mě) a víkendové pitky. Bylo mi dvacet let.

Protože část mého života tvořila návštěva koncertů a zábav, zachtělo se mi nějaké organizovat. Chyběla mi sebekritika, jelikož na něco takového můj mozek nestačil a ani organizačně zdatný nejsem. Bohužel, fascinovala mě představa narvaných sportovních hal s různými kapelami a to, že budu majitelem agentury, která tyto akce pořádá.

Pár akcí, tedy malých diskoték, jsme stvořili, ale ukázalo se, že na něco takového nemám. Po přestěhování do Prahy s prázdnou kapsou mi nezbylo, než pracovat ve výkopu nebo někde uklízet či umývat nádoby. Jenže v těchhle zaměstnáních, která by mě užívala, mně to prostě nešlo. Nebyla síla na to vydržet osm hodin pracovat. Časem ani vůle.

Po návratu na vesnici k rodičům už mi nešlo vůbec nic. Všechno mě děsilo. Pořád v hlavě nějaké rozkazy, které směřovaly k jednoznačně špatným výsledkům. Do práce mě nikam nevzali, čemuž se s odstupem času ani nedivím. Následoval tedy pokus o sebevraždu a hospitalizace na psychiatrii. Zklidnily mě injekce a začal se naplno projevovat jeden z příznaků schizofrenie – ztráta vůle. Přiznali mi invalidní důchod, což pro mě byla spása, jelikož jsem neměl vůbec žádné peníze a živila mě máma. Alespoň mi došlo, jak špatné bylo moje chování a jak těžké to pro ni muselo být.

I z nevelkého důchodu se dalo trochu ušetřit a tak se po dlouhá léta moje úvahy točily kolem peněz, abych měl nějakou rezervu. Tak trochu pro mě byl problémem alkohol. Moji konzumaci sice tvořila čtyři piva týdně, ale já o sobě vím, že šlo o psychickou závislost. Zvyk z mládí. Ve třiceti mě to nakrkló a prakticky ze dne na den skončila návštěva nálevení, kde jsem většinou sedával sám. To už chudák máma zemřela na rakovinu a já potřeboval najít novou životní dimenzi a sebeúctu.

Přestože úplně odporně abstinuju, objevily se psychické potíže, které vyvrcholily třemi hospitalizacemi v rozmezí pěti let. Při poslední hospitalizaci mi primář v Jičíně navrhl práce v chráněné dílně ve Fokusu v Mladé Boleslavi. Sice s obavami, ale zkusil jsem to. Sociální pracovníci z Fokusu se mnou projeli tři dílny a volba padla na knihařskou. Došlo mi, že nejdůležitější pro život je, aby člověk uspěl v práci, tedy aby v ní vydržel a pracoval co nejlépe. Samozřejmě se objevily různé stavy, strach, úzkost, moje kyselé obličejce, počáteční nešikovnost, ale už tu byla vůle to prostě přerazit a přenést se přes tyto potíže. Když je člověk takovou dobu v invalidním důchodu, musí být připravený zkousnout i hořké pochutiny. Pral jsem se s tím skoro tři roky. Pracovali tam lidé, jak se říká, otřískaní psychiatrií, takže jsem neměl pocity méněcennosti a o svačinách v rozhovorech s nimi postupně nabýval sebedůvěru. Práce nebyla špatná, i když spíše pro ženy, ale i jako chlap jsem se snažil pracovat co nejlíp.

Po třech letech, protože mě začala zajímat zahradničina, požádal jsem, že bych zkusil pracovat fyzicky v zahradnické dílně Fokusu. Bylo to tam prima, ale protože mě tam mohli nechat jenom rok, docházel jsem také do agentury podporovaného zaměstnávání, kde se po čase objevila možnost jít pracovat do Škodovky v chráněné dílně Fokusu jako dělník – balič.

Dnes po roce práce v této pozici mohu říct, že ji zvládám a mám na to, jak chudě se mi kdysi vedlo, i dost slušné peníze. Sice se tu pracuje na normy, ale i tahle dávka stresu mě vnitřně tak trochu vyčistí. Občas v pondělí ráno mě při brzkém vstávání napadne: „Ty vole, nebylo ti líp v invalidním důchodu?“ Odpověď zní: „Fakticky, nebylo.“